

JACKi ZPRAVODAJ

KULTURA ~ SPORT

3/2024

www.jackijablunkov.cz

HELENA SZLAUEROVÁ
KŘIŠŤÁLOVÁ KRÁSA

více na str. 6

Křížová cesta

V postní době můžeme rozjímat po-
božnost křížové cesty:

I. JEŽÍŠ JE ODSOUZEN

Ježíš je odsouzen. Ne za krádež, ne za
vraždu. Nevinně. Neobhajovali ho vý-
řeční advokáti, ale co víc – neobhajo-
val se ani on sám. Divné, že? Když ob-
viňuje někdo nás, hned se bráníme.
A jak horlivě!

Odpusť nám, Pane, když někoho od-
suzujeme, a nauč nás, pokud jde o věci
osobní, abychom dokázali mlčet.

II. JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ KŘÍŽ

Ježíš přijímá kříž a nenadává, nestě-
žuje si. Úžasný důkaz toho, že je mož-
né nést kříž mlčky.

Dej nám, Pane, sílu, ať dokážeme při-
jmout každý kříž, který nám nabízíš.
Ať pochopíme, že právě bolest může
být projevem lásky.

III. JEŽÍŠŮV PRVNÍ PÁD

Kristus upadl. A zase se zvedl a šel
dál.

Dej nám, Pane sílu, ať dokážeme usku-
tečňovat slova: Chci, a proto mohu.

IV. JEŽÍŠ SE SETKÁVÁ S MARIÍ

Maria se setkává se Synem. Nebyl čas
na nějaká slova, stačil jistě pohled
z očí do očí. Lidé, kteří se mají hodně
rádi, si toho moc říkat nemusejí.

Odpusť nám, Pane, že často moc dis-
kutujeme, místo abychom víc milo-
vali.

V. ŠIMON POMÁHÁ JEŽÍŠI NÉST KŘÍŽ

Neste břemena jeden druhého, abys-
te naplnili zákon Kristův. Je to jasné.
Ale člověku se nechce, váhá, přešlapu-
je, počítá, co by musel dát a co by do-
stal. Co bychom dělali na místě Šimo-
na z Cyrény? Nesli bychom ochotněji
Kristův kříž, když kříž svých bližních
se nám nést nechce? Asi těžko.

Odpusť nám, Pane, že často moc dis-
kutujeme, místo abychom víc milo-
vali.

VI. VERONIKA PODÁVÁ JEŽÍŠI ROUŠKU

Podaná rouška. Měl tento projev Ve-
roničina soucitu vůbec význam
v průběhu křížové cesty? Jistě měl.
Byl to jasný a prostý důkaz víry. Od-
pusť nám, Pane, náš strach přihlásit
se rozhodně k Tobě.

Dej nám sílu, ať svým životem říká-
me: Jsem tady, věřím, jsem ochotný
dokázat Ti svoji lásku.

VII. JEŽÍŠ PADÁ PODRUHÉ

Král padá do špíny opovržení a nená-
visti. Lidská neláska ho opět srazila
k zemi. My klesáme také. Následkem
své nedůstojnosti, lenosti.

Odpusť nám, Pane, naše pády a po-
moz nám vstát.

VIII. JEŽÍŠ A PLAČÍCÍ ŽENY

Všichni lidé na celém světě, ať jsou
mladí nebo staří, bohatí, nebo chudí,
pláčou. Pláčou z radosti, ze vzteku, ze
žalu.

Dej, Pane, ať se nestydíme za soucit,
a dej, ať na druhé straně nejsme příliš
citliví. Prosíme Tě o dar rozvahy, ro-
zumu a odvahy.

IX. JEŽÍŠ PADÁ POTŘETÍ

Král chudých padá znovu. Je člově-
kem opravdu do detailu, není ušetře-
ný ani tělesné slabosti.

Pane, dej, ať věříme, že jen málo vítěz-
ství je získáno silou, ale většina na-
opak takovými zbraněmi, jako je se-
bezápor, pokora, obětované utrpení.

X. JEŽÍŠI BEROU ŠATY

Chudému z nejchudších vzali i šaty.
Svět dal na svoji miskou vah mno-
ho: ponížení, rány důtkami, kříž. Ale
Kristova miska vah klesla níž. Vždyť
závažím je zde láska.

Pane, pomoz nám být chudými, ať
nelpíme na majetku, slávě, úspěchu.

XI. JEŽÍŠE PŘIBÍJEJÍ NA KŘÍŽ

Naučili jsme se slovo „bolest“ sklo-
ňovat ve všech pádech. Naše úmr-
ť

ní oznámení začínají slovy: S bolestí
v srdci oznamujeme všem...Co bolelo
Krista víc při přibíjení na kříž? Rozbi-
té tělo nebo rozdrčené srdce?

Pane, dej, ať jsme ochotni dát všechno
svoje utrpení za vítězství církve.

XII. JEŽÍŠ NA KŘÍŽI UMÍRÁ

Smrt. Konec nebo začátek? Pro křes-
ťana konec na zemi, ale začátek se-
tkání s Otcem.

Pane, prosíme o sílu v hodině smrti.
Ať místo strachu nastoupí radost z tě-
šení se na setkání s Tebou.

XIII. JEŽÍŠ JE POLOŽEN DO KLÍNA SVÉ MATKY

Ježíš je položen do klína své Matky.
Do téhož klína, na kterém ho chovala,
když byl malý.

Prosíme Tě o to, Pane, abychom moh-
li jednou umírat uprostřed svých bliž-
ních.

XIV. JEŽÍŠ JE ULOŽEN DO HROBU

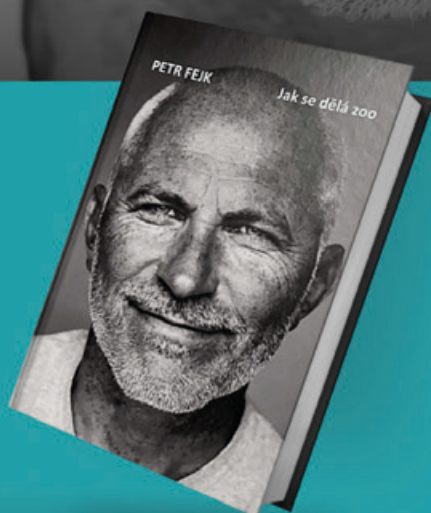
Dav mu volal „hosana“, potom „ukři-
žuj“. Pár nejbližších ho nyní pohřbívá.
Bez obřadu, tajně. I to je smutná pře-
dehra, skládající se z bolestí a útrap,
předehra k velkolepému vítězství.

Dej, Pane, ať zde na zemi překonáme
všechny překážky a jednou se s Tebou
setkáme.

Alfred Volný,
farář v Jablunkově

PETR FEJK

AUTORSKÉ ČTENÍ Z KNIHY
JAK SE DĚLÁ ZOO
21.3. v 17:00 hod.

Jablunkov, Mariánské náměstí 1
Vstupné 50 Kč, senioři 20 Kč

POGWARKI SPOD ŁOCHODZITEJ

GÓROLSKI SOKRATES - Ś.P. FRANCISZEK LEGIERSKI „BULKA”

Istebniok, uczestnik Powstań Ślónskich, tajny współpracownik Armii Krajowej w czasie II wojny światowej, pisarz, górski myśliciel, kierymu łokupacyja i kómuna nie pozwoliła rozwinóć skrzydeł i wykorzystać w pełni niezwykłego literackigo i społecznikowskiego talyntu.

Franciszek Legierski "Bulka" to teś jedyn z wybitnijsich filozofów istebniańskich. Na każdy tyemat miał cosi do powiedzynio. Śiak sie mu tam nie zmyliło. Istebniański Sokrates, ukazał ludzióm jako jeście mało wiedzóm i rozumióm z życia. Panićki i panów, co tu przijyżdźiali, ucił kapkym górskim fantazyji i chłopskiego rozumu. Stworzył kupa wiców i śpásów. Pozostało po nim wielownych łopowieści.

Napisał sztukym regionalnóm „**Ciorno chmura nad Baranióm**” w 4 aktach. Śtuka ta przedstawio życia na sałasiu, pełno je przygód i prowdziwych historyji z życia jabłónkowskich Górol, wtedy jeście - w XIX wieku - nie rozdzielónych granicóm. Ukozano branka w rekruty, napad zbójników na sałás, przigoda z duchym, uwiyniżyni jabłónkowskich Górol w Mirowie na Morawach, kierzi stanyli w łobronie sałasi zagrabiónych przez Habsburgów w 1848 roku.

ŁO swoim przidómku „Bulka” w jednyj ze swoich gawynd pisie: Na poczóntku mojj gawyndy musim sie Wóm przedstawić. Prowdziwie nazywóm sie Legierski Francek. Ludzie mi przywalili przidómek „Bulka” i myśleli, że mi przez to dokuczóm, bo wdycki bulczim, a jako mi to teraz dobrze robi to sie zaroz dowycie - na przykład: siednym se w karczmie i jako Legierski se kożym sztwiertkym, a Bulka musi jóm zapłacić, a jak se koże Bulka to Legierski płaci, ale karczmor potym widzi, że móm podwójnie dość, a baba w dóma robi kozani”...

- Ujec Bulka wdycki powiadał: Wycie dziecka - lasy sóm państwowe ale smoła Bulkowo.

- Koło jego chałupy jechoł autobus do Kóniokowa, a ujec Legierski siedzieli przed chałupom. Widzieli jako kierowca przejechoł jego gyńś i woło: Panie Legierski waszom gyńś żech przejechoł! Ach kierowco, my takich płaskatych gynsi nie chowiymy.

- Z Koniokowa do Katowic roz za dziyń jeżdżił autobus ło godzinie 12:17. Były to uszsumne z wysokimi siedzyniami autobusy. Ty autobusy stowały jyny na wyznaczónych przystankach, a nie jako downij - kany ich kiery

zastawił. W cyntum Istebnej siednół ujec Bulka kole jakisi paniczki z miasta, a wióz cosi miynsa z krowy i było też tam wymie z tyj krowy. Wióz to do Katowic znajóymu. Paniczka łogłóndała widoki, a ujec po cichu uciyni cycek z wymiynia, wciśli go do rozporka w gaciach, kapym dali go na wyrch i udowali, że śpióm. Paniczka skóńciła łogłóndać widoki, podziwiała sie na ujca i azie scierwiyniała - i żgo do ujca, i przewraco ślepiami, i pokazuje ujcowi że cosi im wychodzi z rozporka. Ujec grzecznie schowali. A za chwily to samo było. Panićka zgorszóno! Ujec wzyjni noziciek i udali zie go ucinajóm i mamrzóm na głos: Uż ty pieronie nie bejesz wychodził! I ciach po nim - łoderwzyli łokiynko i wychynyli to uciynte do pola. Paniczka kopyrt i zemdłała. Ujec us do Katowic nie dojechali, bo we Wiśle dochtorz udzielał pomocy panićce, a ujca też dochtór musioł łobezdrzyć, bo im nie wierził. A póspieszny nie ciakoł na nich, jyny pojechoł do Katowic.

- Bulka wdycki powiadał, zie nie wierzi, coby ćowiek pochodził łod małpy. Ale jak uwidziol i posłóchoł bikiniorzi z miasta, tós uwierził.

- Jadzie Bulka z koniym a wozym kole fary. Wielebni farorz stojóm w łoknie a wołajóm na niego: Panie Bulka na což tyn wasz kón tak wargami ruszo? - Na, bo jak widzi wielebnego, tós poroz rzyko.

Z górskim pozdrowiynim

Andrzej Suszka z Rupiynki łod Fiedora

Dom Franciszka Legierskiego "Bulki" w Istebnej

DÁMSKÁ JÍZDA

9.3.2024 v 16:00hod.

Jablunkov, sál radnice

Moderuje P. Šiška

Stand up „Na Stojáka”

DeeSaaX

Módní přehlídka

Degustace vín

Občerstvení

Tombola

Vstupné 190 Kč

Předprodej JACKi, na místě 250 Kč

Jablunkov, Mariánské náměstí 1

Křišťálová krása Helena Szlauerová - Brusička skla

Jsou profese, které se zdají být v dnešní době už vzácností. Patří k nim i brusiči skla, kteří svým dílem nejen zpřijemňují lidem běžný život a povznášejí jej, ale i reprezentují českou značku, kde je broušení skla tradicí. Povrch takto zdobeného skla odráží od jednotlivých hran dopadající světlo a vytváří tak třpytící se ornament. Je to vysoce hodnotná práce lidských rukou, kterou žádný stroj nenahradí. Brusič musí být nejen přesný v technice samotného broušení, ale nezbytné jsou pro něho i dekorativní představitost a smysl pro kompozici. K takovým lidem nesporně patří paní Helena Szlauerová, která svůj talent zúročila v této krásné, ale velmi náročné profesi.

Byla to Vaše představa od dětství, že chcete dělat umělecké řemeslo?

Mým snem bylo umění, ale úplně z jiného soudku. Od mala jsem chtěla být baletkou. Neustále jsem chodila po špičkách. Tenkrát byly takové „papučky“ s hrubší špičkou, ty jsem si obula, oblékla si šatičky a pořád jsem tančila. Možná kdybych bydlela ve velkém městě, byly by ty možnosti jiné, ale na dědině to byl problém. Jsem ze čtyř sourozenců a mamka kromě toho, že chodila do práce, musela pracovat i na hospodářství. Kdysi ženy zvládaly hodně. Mamka dokonce po nocích šila.

Takže jste po ní zdělila zručnost a cit pro umění?

Myslím si, že určitě ano. Mamka měla obrovský talent a ušité od ní oblečení bylo jak od profesionálů. Já jsem si například našla v časopise obrázek s oblečením, které se mi líbilo,

ona si podle toho udělala střih a dokázala to ušít přesně, jak na tom obrázku. Chodily k nám zákaznice převážně ze sousedství. Dodnes si pamatuji, že ušití třeba takové sukni tehdy stálo 20,- Kč. Mamka pak ušitou sukni hezky vyžehlila, převésila nám ji přes ruku a my ji nesli k sousedce. Maminka byla pro mě inspirací a vzorem.

Jak jste se dostala k broušení skla?

Po základní škole jsem nevěděla, jakým směrem se vydat. Tehdy nebylo tolik možností, jako dnes. V Třinci byla brusírna skla, tak jsem se rozhodla to zkusit. Nevěděla jsem, co to vlastně obnáší, ale přihlásila jsem se. Byla jsem mladá a netušila, do čeho jdu.

Jak vzpomínáte na školu?

Brusírna byla v Třinci, ale učiliště ve Frýdku-Místku. Týden jsme měli praxi a týden školu. Tak to probíhalo hned od prvního ročníku. Bydleli jsme na Písečné, takže do školy jsem musela vstávat v půl páté ráno. Tehdy ještě nebyly přímé spoje. Jela jsem autobusem do Návsi, pak vlakem do Těšína a tam se hodinu čekalo na „klotku“ do Frýdku-Místku. Ve škole jsem byla až v půl osmé. Zpátky do Návsi jsem se dostala až v 16 hodin a jelikož autobusy na Písečnou nejezdily pravidelně, chodilo se pěšky. Ale vůbec mi to nevadilo. Ráda vzpomínám na ty krásné roky a na holky ze školy. Byly jsme velmi družné. Nikdy

jsem nebyla studijní typ a výučních oborů nebylo v té době tolik. V dnešní době by mě víc bavilo vybírat si školu.

Kdo byl Vaším vzorem ve škole?

Ve škole to byl pán učitel Skotnica, který nám rád dával dobré rady do života. Pokaždé jsme se smály, když nám říkal, že jsme umělkyně. Vždycky opakoval, abychom si samy sebe vážily a je zajímavé, že mě to ovlivnilo na celý život. Byl opravdu hodný, učil nás technologii broušení skla. Pak byl pro mě vzorem šéf dílny, pan Miroslav Berbr, ten řídil celou brusírnou a byl velmi akční. Brusírna v Třinci se jmenovala Berbr, později přešla na výrobu barevného skla dekorovaného zlatem a vysokým smaltem.

To je další způsob zdobení skla. Pak je třeba pískování, rytí, vrtání. Které techniky jste se učily?

Bylo to pouze broušení skla. Brusilo se pomocí karborundových kotoučů otáčených kolem vertikální osy na kuličském stroji. Proto jsem měla ve výučním listě napsáno „Brusička kulička skla“. Škola byla na tři roky a ve třetím ročníku jsme už měly normy, kolik kusů musíme za týden udělat a naše práce už musela být úplně dokonalá.

Jak poznám, že je to pravý křišťál?

Občas jsme si mohly koupit v obchodě obyčejnou skleničku a vybrousit si ji

podle svého pro sebe. Takhle sklenička byla tenká a bylo třeba pracovat opatrně, protože řez lehce prasknul. Jedna mi ještě zůstala z těch dob na památku. Oproti tomu pravé broušené olovnaté sklo je hrubé a má hrubé dno. To sklo bylo těžké a při broušení byla práce náročná. Do skla se přidává oxid olovnatý, proto je to sklo olovnaté, pravý křišťál Bohemia. Vzory vycházejí z českých tradic a jsou to „olivky“, „kozlíky“, „hvězdice“, „vějíčky“, „trojhránky“, „osmihránky“ i mnoho dalších a hlavně „Vídeň“, to je doména křišťálu ve tvaru pospojovaných hvězdiček.

Byla ta práce hodně náročná?

Náročné bylo, že si každá z nás musela sama nabrousit kotouč, na kterém pracovala. Teď nechápu, jak jsme to zvládly, měly jsme 15 – 16 let. U stroje se sedělo, vepředu byla vanička, nad kotoučem plechová stříška, ze které se lila voda. Voda bylo chlazení, protože by jinak při broušení sklo prasklo. Ve vaničce byla podložka, ruce jsme měly opřené o lokty a studená voda nám neustále tekla po ru-

kou. Nejčastější nemocí z povolání byl otlak loketních nervů. Důležitým vybavením byly taky velká sluchátka na uších jako tlumiče hluku. Když se totiž spustily všechny stroje, kterých bylo asi 40, nastal šílený hluk a při broušení pískot. To by nikdo nevydržel. Ovšem základ byl gumový plášť proti vodě. Na hlavě jsme měly dírkovaný šátek, protože hřídel měla obrovské otáčky a mohlo by nám vtáhnout do stroje vlasy. Oči se chránily jen při broušení kotoučů.

Jaký byl postup práce?

Kotouče byly různé velikosti. Podle toho pak měla každá z nás konkrétní úkol. Ze skladu nám přivezli skleničky rozkreslené bílou barvou na stejné části, abychom mohly vzor rovnoměrně rozprostřít. To byly hlavní záchytné body a k tomu vzor, jaký měl být na konkrétní skleničce vybroušen. Základem byly hlavní řezy hlavním kotoučem, ten byl hodně špičatý a musel se neustále brousit. Pak se dělaly menší ornamenty jako „kozlík“, „hvězdy“, „vějíčky“ jiným kotoučem, který se už brousil méně často. Další

brusička takzvaně jemnila, na to byl speciální kotouč tak, aby řezy byly úplně hladké. Následně se sklenička dávala do kyseliny. Na začátku sklo není průhledné a kyselina způsobí, že vznikají lesklé plochy. To byla mužská záležitost. Pak se materiál vracel zpět na dílnu, a dodělávaly se výplně tím nejjemnějším vzorem, ke kterým patří „Vídeň“, pak „mřížky“, „vějíčky“. K tomu sloužil ten nejjemnější kotouč. Nesměla tam být žádná prasklinka, bylo to nejnáročnější. K tomu už nebyly žádné šablony, muselo se to na tu malou plochu přesně rozvrhnout. Tuto práci jsem dělala nejraději. Pak už se to do kyseliny nedávalo a tím vznikaly matné plochy. Pak jsou vzory „olivky“, na které byl kulatý kotouč a vytvářel vyhloubené důlky. „Olivky“ sloužily nejen jako jeden z druhů zdobných prvků, ale dělalo se s ním i „zuby“ na okrajích mís, popelníků a podobně. Nejhorší bylo, když dílo prasklo až při této fázi práce. To často nebyla ani naše vina, mohlo se stát, že ve skle byla nějaká struktura, která to způsobila. Některým holkám se to stalo třeba i při zkouškách.

Dělala jste i vlastní návrhy na broušené sklo?

Vlastní návrh jsem dělala jen u své závěrečné práce. Je to tác a mám ho doma dodnes jako vzpomínku na školu. Musel obsahovat všechny vzory, které jsme se v průběhu studia naučili. Jiné návrhy jsem nedělala, vše bylo už dané a vzory se pořád opakovaly.

Pracovala jste taky s technickým sklem, jako zrcadla, police?

Já jsem dělala jen to užité sklo. Byly to vázy, mísy, tácy, karafy, skleničky, štamprle, šampusky, ploché podnosy, popelníky, košíčky. Hlavním produktem bylo nápojové sklo všeho druhu. Nejnáročnější bylo asi broušení vázy, protože byla hodně těžká.

Co se dělalo s produktem, který nebyl přesně vybroušen, byla na něm třeba nějaká chyba?

Produkty s malou nedokonalostí se vždy posílaly do skladu, kde se kontrolovaly. Většinou se spíše ale stávalo, že práce praskla, a to se muselo vyhodit.

Jak dlouho jste pracovala jako brusička?

Pokud nepočítám přestávky na mateřské tak osm let i s praxí. Dělalo se tehdy na 2 směny. Není to dlouho, ale ta práce je tak náročná, že i osm let je hodně. V mém případě už šlo o to, že jsem měla pak tři děti, manžel začal dělat na směny a nešlo se vystřídat v hlídání. Pak jsem už dělala něco jiného.

Chybí Vám to broušení skla?

Moc ráda bych si zase něco vybrousila, kdybych měla možnost.

Od broušení skla jste přešla ke kreslení. Kdy jste začala kreslit anebo malovat?

Na každý kousek papíru, který jsem doma našla, kdykoliv jsem měla chvíli a tužku, pořád jsem si kreslila nějaké ornamenty anebo geometrické vzory, co jsem si pamatovala z dob školy a práce v brusírně. Byl to pozůstatek z těch dob. Pak jsem začala malovat se svými vnoučaty, abych je nějak zabavila. Nejdřív to byly pa-

nenky, sněhuláci a pak květinčky. Tím to vlastně začalo. Když jsem měla své děti malé, neměla jsem na to čas. Teprve v důchodě, když jsme se přestěhovali s manželem zpátky na Písečnou, jsem se tomu začala věnovat víc. Manžel zjistil, že mě to táhne k malování a koupil mi plátno, stojan i ostatní vybavení. To jsem už pak malovala akrylovými barvami. Bylo to v době covidu, kdy se hodně lidí začalo věnovat svým koníčkům.

Je to pro Vás velký rozdíl, přejít do té barvy?

Je to velký rozdíl. Oblíbila jsem si malbu akrylem, jako technika se zdá nejjednodušší. Z plátna už vidím nějaký větší výsledek a mám z toho dobrý pocit. V létě hodně času trávím na zahradě, maluji spíše v zimě. Beru to jako odreagování a nejraději maluji, když jsem sama doma. Manžel ještě chodí dva dny v týdnu do práce, a když nehládám vnuky, tak vytáhnu plátno a relaxuji. Potřebuji naprostý klid, postačí mi jen tichá hudba. Je to čas, který mám sama pro sebe. Je to můj koníček, a není pro mě důležité pracovat na obraze, aby to bylo umělecké dílo. Na brusírně byly jen geometrické tvary a přesná kompozice, u malování květin je to úplně něco jiného.

Co je Vám pro Vaše malby inspirací?

Mám ráda svou zahradu a nejvíc květiny, ty jsou pro mě největší inspirací. Krásně nám třeba tento rok vykvetl vlčí mák. Vnímám to jako zázrak. Zasadím do hlíny maličké semínko a z něho dokáže vyrůst nádherná květina. Každá je jiná, je to jak zrození člověka, každý je originál. Pro děti zas maluji to, co mají rády ony, jako třeba známá postava krtečka. Kromě toho se inspiroji Ladou, protože je pro mě srdcovou záležitostí. Připomíná mi dětství. Když koukám na obraz od Lady, vzpomínám si na kopeček, jmenuje se „Kantorkový“, nahore chaloupka a my jako děti jezdíme na saních a bobech. Lada je pro mě opravdu unikátní a ráda maluji podle jeho obrázků. Teď se jezdí hlavně na lyžích, děti chodí s rodiči na sva-hy a málokdo jezdí někde u domu na saních.

Co děláte ráda ve svém volném čase?

Hodně ráda čtu. Teď v důchodu máme oba s manželem na čtení více času a oba čteme to stejné. Máme rádi Danielu Stellovou. Píše romány a každý děj je velmi zajímavý. Všechna prostředí, ve kterých se odehrává děj jejich příběhů, vždy důkladně prostuduje. Podává neuvěřitelné informace třeba z 2. světové války, z koncentračních táborů, z války ve Vietnamu, do detailu to dokáže popsat. Měla už prý miliardu výtisků svých knížek po celém světě. Další naší oblíbenou autorkou je Hana Whitton, která píše historické romány. Pak chodíme na hory na výšlapy, anebo do lesa na procházky. Máme svůj okruh 4 km, který chodíme velmi často. Hory máme nejraději ty naše v okolí. Pak miluji moře. Navštívila jsem už více míst, ale nemám moc důvěru k cestování letadlem, mám z toho divný pocit a vždy si představuji, co by se mohlo stát. Raději cítím zem pod nohama. V létě je u nás dobře a nemusím nikam jezdit, stačí mi naše přehrady. Taky ráda

tančím a kromě plesů každý rok jezdíme s manželem do lázní. Na tanečky jsou nejlepší Luhačovice. Tam si užiju ten pocit z města, na který jsem většinu života byla zvyklá, když jsme bydleli v Třinci. Tanec je moje prvotní vášeň, a když mi nevyšel jako zaměstnání, užívám si ho alespoň takhle.

Mají i Vaše děti anebo vnuci umělecké vlohy?

U Kubíčka a Vašíčka, mých vnuků, pozoruji zájem a talent na malování. Jsou ještě malí, ale už mají svá plátýnka a stojany. Vnučka Sára zas zdědila taneční talent a dělá akrobatický tanec, dokonce se zúčastnila mistrovství světa v Kielcích. Vnučka Helenka zas nádherně zpívá, chodí do ZUŠ v Třinci a na sborový zpěv do DDM Třinec. Myslím si, že každý člověk dostává nějaký talent do vínku a záleží pak na něm, aby ho pěstoval a rozvíjel. U dětí je důležité, aby se dostaly tím správným směrem, a rodiče jim v tom můžou pomoci. Když se pak spojí talent s profesí, je to úplně ideální. Vždy si vzpomenu na Jiřího Suchého

ho, když se ho ptali, jak může pořád pracovat i v 90 letech, říkal: „Vždyť já se pořád bavím“. Když je pro nás práce naším koníčkem, je to fascinující.

Při broušení skla jste to taky tak cítila?

Výsledek práce mi určitě dělal velkou radost, ale byla to dřina. Tohle povolání nemůže nikdo dělat celý svůj profesionální život.

Co je pro Vás v životě důležité?

Nejdůležitější je láska. K bližním, k rodině a manželovi. V lásce je obsaženo vlastně všechno. Porozumění mezi lidmi, krásné vztahy v rodině, pohoda, klid. To mám ráda. Zdá se, že láska v dnešní době často chybí, vidíme války, konflikty mezi lidmi. Důležitá je v tomto směru tolerance a trpělivost. Samozřejmě základem všeho je dobré zdraví.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně krásných inspirací

Irena Jurgová,
(foto: Rudolf Szlauder)

POHÁDKOVÁ SOBOTA

„O ZTRACENÉ PÍSNÍČCE“
23.3. v 17:00 hod.
Jablunkov, sál radnice

KLAUNI Z BALÓNKOVA

JACKI
Jablunkovské centrum kultury a informací

Noc 22/03/24 s Andersenem

Jablunkov
knihovna

Program:
loutková pohádka
lampiónový průvod
čtení a hádanky

Ilustrace © Alžběta Göbelová, 2024-

Vstupné 100 Kč
lampióny, večěře
rezervace na tel. 777 975 217
e-mail: knihovna@jackijablunkov.cz

VELIKONOČNÍ STROM

25.-28.3.2024

Jablunkov
náměstí

Pověste vajíčko
na břízu za sebe,
svou rodinu, třídu
nebo spolek.

Nezapomeň se vyfotit
a fotku pošli na e-mail
akce@jackijablunkov.cz

Přispějme společně k
velikonoční atmosféře
našeho města.

KALENDÁRIUM AKCÍ

Jablunkov a okolí

BŘEZEN 2024

22. 2. – 28. 3. 2024

NENÍ LES JAKO LES
VÝSTAVA OBRAZŮ ROMANA HUDZIECE
Mosty u Jablunkova, Dřevěnka na Fojtství
Pořádá: GOTIC

6. 3. 2024 v 16:00 hod.

BESKYDSKOU KRAJINOU
VERNISÁŽ FOTOGRAFIÍ RENÉHO KAJFOSZE
Nýdek, Dřevíonka
Pořádá: Dřevíonka Nýdek

7. 3. 2024 v 17:05 hod.

ŽENA KOBIETA WOMEN
Bystřice, MUZ-IC
Pořádá: MUZ-IC

9. 3. 2024 v 16:00 hod.

DÁMSKÁ JÍZDA
Jablunkov, sál radnice
Pořádá: JACKi

11. 3. 2024 v 16:00 hod.

VERNISÁŽ VÝSTAVY „S ÚSMĚVEM A VÁŽNĚ“
Jablunkov, budova JACKi
Pořádá: JACKi

12. 3. 2024 v 17:00 hod.

ČESKÁ MENŠINA 200 LET V RUMUNSKU
CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA ALEXE GAJZICY
Mosty u Jablunkova, Místní knihovna
Pořádá: Knihovna Mosty u Jablunkova

14. 3. 2024, 9:00 – 15:00 hod.

PRÁZDNINOVÝ ČTVRTEK V DŘEVĚNCE
TÉMA: VELIKONOCE
Mosty u Jablunkova, Dřevěnka na Fojtství
Pořádá: GOTIC

14. 3. 2024 v 17:05 hod.

GASTRO TRADICE - TRADYCE ŽOŁĄDKA
Bystřice, MUZ-IC
Pořádá: MUZ-IC

16. 3. 2024 v 9:30 hod.

KŘÍŽOVKY - KRZYŻÓWKI
Mosty u Jablunkova, Místní knihovna
Pořádá: Knihovna Mosty u Jablunkova

16. 3. 2024

St. Patrick's Day
Mosty u Jablunkova, Chata Skalka
Pořádá: Chata Skalka

21. 3. 2024 v 17:00 hod.

PETR FEJK - AUTORSKÉ ČTENÍ
Z KNIHY „JAK SE DĚLÁ ZOO“
Jablunkov, Mariánské náměstí 1
Pořádá: JACKi

21. 3. 2024 v 16:05 hod.

JARNÍ VYCHÁZENÍ
DO BOBŘÍ KRAJINY, NAŁOKOŁO OLZY
Bystřice, sraz u MUZ-IC
Pořádá: MUZ-IC

22. 3. 2024 od 17:00 hod.

NOC S ANDERSENEM
Jablunkov, knihovna Jablunkov
Pořádá: Knihovna Jablunkov

25. 3. – 28. 3. 2024

VELIKONOČNÍ STROM - FOTOSOUTĚŽ
Jablunkov, Mariánské náměstí
Pořádá: JACKi

23. 3. 2024 v 17:00 hod.

POHÁDKOVÁ SOBOTA
O ZTRACENÉ PÍSNIČCE
Jablunkov, sál radnice Jablunkov
Pořádá: JACKi

23. 3. 2024, 14:00 – 18:00 hod.

DEN S ŘEMESLEM „JARO A VELIKONOCE“
Mosty u Jablunkova, Kulturní dům PZKO „Kasowy“
Pořádá: GOTIC

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku, města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p.o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č. MK ČRE 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi. Příjem inzerce e-mail: jacki@jablunkov.cz, tel.: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů. Tisk a sazba: KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.